DIREKTIVE

DIREKTIVA KOMISIJE 2011/15/EU

z dne 23. februarja 2011

o spremembi Direktive 2002/59/ES Evropskega parlamenta in Sveta o vzpostavitvi sistema spremljanja in obveščanja za ladijski promet Skupnosti

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Direktive 2002/59/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. junija 2002 o vzpostavitvi sistema spremljanja in obveščanja za ladijski promet ter o razveljavitvi Direktive Sveta 93/75/EGS [1] ter zlasti člena 27 Direktive,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Resolucija MSC.150(77) Mednarodne pomorske organizacije (IMO) je bila preklicana, nadomestila pa jo je resolucija MSC.286(86) IMO z učinkom od 1. julija 2009. Zato je treba posodobiti tudi člen 12 Direktive 2002/59/ES, ki se nanaša na preklicano resolucijo IMO.

(2) Zahteve za prevoz v zvezi s sistemi samodejnega prepoznavanja (Automatic Identification Systems – AIS) in zapisovalniki podatkov o plovbi (Voyage Data Recorders – VDR) je treba posodobiti v skladu s spremembami Mednarodne konvencije o varstvu človeškega življenja na morju (SOLAS) in pri tem upoštevati razvoj poenostavljenih VDR, kot jih je odobril IMO. Področje uporabe izjem od zahtev za prevoz za male potniške ladje na kratke razdalje je treba tudi natančneje določiti in prilagoditi takim plovbam.

(3) Po nezgodi na morju je treba pooblastila za posredovanje držav članic bolj jasno določiti. Zlasti je treba jasno navesti, da lahko dajo navodila podjetjem za pomoč, reševanje ali vleko, da bi se preprečila resna in neposredna grožnja za njihovo obalo ali z njo povezane interese, varnost drugih ladij in njihovih posadk ter potnikov ali oseb na kopnem ali zaščitilo morsko okolje.

(4) Ukrepi, predvideni s to direktivo, so v skladu z mnenjem Odbora za varnost na morju in preprečevanje onesnaževanja z ladij –

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1

Spremembe

Direktiva 2002/59/ES se spremeni:

1. V členu 12(1) se točka (b) nadomesti z naslednjim:

„(b) za snovi iz Priloge I h Konvenciji MARPOL varnostni list, v katerem so navedene fizikalno-kemijske lastnosti proizvodov, vključno z, kjer je to primerno, njihovo viskoznostjo, izraženo v cSt pri 50 °C, in gostoto pri 15 °C ter druge podatke, vsebovane v varnostnem listu, v skladu z Resolucijo IMO MSC.286(86).“

2. Priloga II se nadomesti s Prilogo I k tej direktivi.

3. Priloga IV se nadomesti s Prilogo II k tej direktivi.

Člen 2

Prenos

1. Države članice sprejmejo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo, najpozneje do 12 mesecev od dneva začetka veljavnosti, brez poseganja v datum prenosa iz člena 2(1) Direktive 2009/17/ES Evropskega parlamenta in Sveta [2], če gre za ribiška plovila. Komisiji takoj sporočijo besedila navedenih predpisov. Ko države članice sprejmejo te predpise, se morajo sklicevati na to direktivo ali pa mora takšna navedba spremljati njihovo uradno objavo. Države članice same določijo, kako se ta navedba opravi.

[1] UL L 208, 5.8.2002, str. 10.

[2] UL L 131, 28.5.2009, str. 101.

2. Države članice Komisiji sporočijo besedila bistvenih določb nacionalnih predpisov, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 3

Ta direktiva začne veljati na dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 4

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Bruslju, 23. februarja 2011

Za Komisijo

Predsednik

José Manuel BARROSO

PRILOGA I

„PRILOGA II

Zahteve za opremo na ladji

I. RIBIŠKA PLOVILA

Ribiška plovila z dolžino več kot 15 metrov so opremljena s sistemom samodejnega prepoznavanja (AIS), kot je določeno v členu 6a v skladu z naslednjim časovnim razporedom:

— ribiško plovilo, ki meri v dolžino 24 metrov in več, a manj kot 45 metrov: najpozneje do 31. maja 2012,

— ribiško plovilo, ki meri v dolžino 18 metrov in več, a manj kot od 24 metrov: najpozneje do 31. maja 2013,

— ribiško plovilo, ki meri v dolžino več kot 15 metrov, a manj kot 18 metrov: najpozneje do 31. maja 2014,

— od 30. novembra 2010 velja za novo izdelana ribiška plovila, ki merijo v dolžino več kot 15 metrov, zahteva glede nosilnosti iz člena 6a.

II. LADJE, KI OPRAVLJAJO MEDNARODNA POTOVANJA

Potniške ladje, ne glede na velikost, ter vse ladje, ki niso potniške ladje, z bruto tonažo 300 in več, ki opravljajo mednarodna potovanja in pristanejo v pristanišču države članice, so opremljene s sistemom samodejnega prepoznavanja (AIS) v skladu s tehničnimi in izvedbenimi standardi iz poglavja V SOLAS. Potniške ladje, ne glede na velikost, ter vse ladje, ki niso potniške ladje, z bruto tonažo 3 000 in več, ki opravljajo mednarodna potovanja in pristanejo v pristanišču države članice, so opremljene s sistemom zapisovanja podatkov o plovbi (VDR) v skladu s tehničnimi in izvedbenimi standardi iz poglavja V SOLAS. V primeru tovornih ladij, ki so bile izdelane pred 1. julijem 2002, je VDR lahko poenostavljeni zapisovalnik podatkov o plovbi (S-VDR), ki je v skladu s tehničnimi in izvedbenimi standardi, razvitimi v skladu s poglavjem V SOLAS.

III. LADJE, KI OPRAVLJAJO POTOVANJA, KI NISO MEDNARODNA

1. **Sistemi samodejnega prepoznavanja (AIS)**

Potniške ladje, ne glede na velikost, ter vse druge ladje, z bruto tonažo 300 in več, ki opravljajo potovanja, ki niso mednarodna, so opremljene s sistemom samodejnega prepoznavanja (AIS) v skladu s tehničnimi in izvedbenimi standardi iz poglavja V SOLAS.

2. **Sistemi zapisovanja podatkov o plovbi (VDR)**

(a) Potniške ladje, ne glede na velikost, ter vse ladje, ki niso potniške ladje, z bruto tonažo 3 000 in več, ki so bile izdelane 1. julija 2002 ali pozneje in opravljajo potovanja, ki niso mednarodna, so opremljene s sistemom zapisovanja podatkov o plovbi (VDR) v skladu s tehničnimi in izvedbenimi standardi, razvitimi v skladu s poglavjem V SOLAS.

(b) Tovorne ladje z bruto tonažo 3 000 in več, ki so bile izdelane pred 1. julijem 2002 in opravljajo potovanja, ki niso mednarodna, so opremljene s sistemom zapisovanja podatkov o plovbi (VDR) ali poenostavljenim zapisovalnikom podatkov o plovbi (S-VDR) v skladu s tehničnimi in izvedbenimi standardi, razvitimi v skladu s poglavjem V SOLAS.

IV. IZJEME

1. **Izjeme od zahteve za namestitev AIS na krovu**

(a) Države članice lahko oprostijo potniške ladje, krajše od 15 metov ali z bruto tonažo pod 300, ki opravljajo potovanja, ki niso mednarodna, uporabe zahtev v zvezi z AIS iz te priloge.

(b) Države članice lahko izvzamejo ladje, ki niso potniške ladje, z bruto tonažo 300 in več, vendar manj kot 500, ki plujejo izključno v notranjih vodah države članice in zunaj poti, ki jih običajno uporabljajo druge ladje, opremljene z AIS, iz zahtev za prevoz v zvezi z AIS iz te priloge.

2. **Izjeme od zahteve za namestitev VDR ali S-VDR na krovu**

Države članice lahko dovolijo izjeme od zahteve za namestitev VDR ali S-VDR, kot sledi:

(a) potniške ladje, ki opravljajo samo potovanja v morskih območjih, razen tistih, zajetih v razredu A, kakor je navedeno v členu 4 Direktive 2009/45/ES Evropskega parlamenta in Sveta ([1]), se lahko izvzamejo iz zahteve, da so opremljene z VDR,

(b) ladje, razen RO-RO potniških ladij, izdelane pred 1. julijem 2002, se lahko izvzamejo iz zahteve, da so opremljene z VDR, če se lahko dokaže, da je priključitev VDR na obstoječo opremo na ladji neprimerna in nepraktična,

(c) tovorne ladje, izdelane pred 1. julijem 2002, ki opravljajo mednarodna potovanja ali potovanja, ki niso mednarodna, se lahko izvzamejo iz zahteve, da so opremljene s S-VDR, če bodo dokončno vzete iz uporabe v dveh letih po datumu izvajanja, ki je določen v poglavju V SOLAS.

([1]) UL L 163, 25.6.2009, str. 1.“

PRILOGA II

„PRILOGA IV

Ukrepi, ki so na voljo državam članicam v primeru grožnje za pomorsko varnost in varstvo okolja

(po členu 19(1))

Kadar po izrednem dogodku ali okoliščini vrste, opisane v členu 17, ki prizadene ladjo, pristojni organ zadevne države članice meni, da je treba v okviru mednarodnega prava preprečiti, zmanjšati ali odstraniti resno in neposredno grožnjo za njihovo obalo ali z njo povezane interese, varnost drugih ladij in njihovih posadk ter potnikov ali oseb na kopnem ali zaščititi morsko okolje, ta organ lahko med drugim:

(a) omeji gibanje ladje ali jo usmeri v določeno smer. Ta zahteva ne vpliva na odgovornost poveljnika za varno upravljanje ladje;

(b) na poveljnika ladje naslovi uradni opomin, naj se preneha z grožnjo okolju ali pomorski varnosti;

(c) pošlje na ladjo ocenjevalno skupino, ki oceni stopnjo tveganja, pomaga poveljniku, da uredi razmere, in o tem sproti obvešča pristojno obalno postajo;

(d) od poveljnika zahteva, da v primeru neposredne nevarnosti vpluje v pribežališče ali zahteva pilotažo ali vleko ladje.

Če se vleka ladje izvede na podlagi sporazuma o vleki ali reševanju, lahko ukrepi, ki jih v skladu s točkama (a) in (d) sprejme pristojni organ države članice, veljajo tudi za vključena podjetja za pomoč, reševanje in vleko.“